

Πάνιον - Αριθμός Εννέα

Τέταρτη Γραμμή

Jeff Pippenger

2025-04-01

Και ὁ βασιλεὺς τοῦ νότου θέλει κινηθῆ διὰ χολῆς, καὶ θέλει ἐξέλθει καὶ πολεμήσει μετ' αὐτοῦ, τουτέστι μετὰ τοῦ βασιλέως τοῦ βορρᾶ· καὶ ἐκεῖνος θέλει παρατάξει μέγα πλῆθος· ἀλλὰ τὸ πλῆθος θέλει παραδοθῆ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ. Καὶ ἀφοῦ ἀφαιρέσῃ τὸ πλῆθος, ἡ καρδία αὐτοῦ θέλει ὑψωθῆ· καὶ θέλει καταβάλει μυριάδας πολλὰς· ἀλλ' οὐ θέλει ἐνισχυθῆ διὰ τούτου. Δανιήλ 11:11, 12.

Οἱ στίχοι ἑνδεκά και δώδεκα προσδιορίζουν τὴ νίκη τοῦ Πούτιν ἐπὶ τῆς Ουκρανίας καὶ τῆς Ευρωπαϊκῆς Ένωσης, καθὼς και τις συνέπειες και τὰ επακόλουθα για τὸν Πούτιν μετὰ τὴ νίκη τοῦ στον Ουκρανικὸ Πόλεμο, ὅπως αὐτὰ αναπαριστῶνται ἀπὸ τὸν Πτολεμαῖο στη νίκη τοῦ στη Ραφία το 217 π.Χ. και στην πτώση τοῦ στο εδάφιο δώδεκα. Τὸ θέμα τῶν στίχων εἶναι ἡ ἀνοδος και ἡ πτώση τοῦ βασιλέως τοῦ νότου.

Μέχρι τὸ σημεῖο αὐτό, τὰ ἀρθρα ἔχουν προσδιορίσει τὰ βασικὰ θέματα τῶν προφητικῶν γραμμῶν τοῦ ενδεκάτου κεφαλαίου. Τὸ ενδέκατο εἶδος ἀπαιτεῖ λίγο περισσότερο χρόνο προτοῦ προχωρήσουμε περαιτέρω στο κεφάλαιο. Τὸ Δανιήλ 11:11 εὐθυγραμμίζεται με τὴν Ἀποκάλυψη 11:11.

Και μετὰ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἡμισυ, πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ Θεοῦ εἰσῆλθεν εἰς αὐτούς, καὶ ἐστάθησαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν· καὶ φόβος μέγας ἐπέπεσεν ἐπὶ τοὺς θεωροῦντας αὐτούς. Ἀποκάλυψις 11:11.

Τὸ 2023, οἱ δύο μάρτυρες, οἱ ὁποῖοι εἶχαν φονευθῆ ἀπὸ τὸ θηρίο που ἀνέβαινε ἐκ τῆς ἀβύσσου, ἐστάθησαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν. Ἡ μαρτυρία τοῦ Ρεπουμπλικανικοῦ κέρατος εἶχε ἀρχίσει τὸ 2015 με τὴν ἀνακοίνωση τοῦ Donald Trump ὅτι θα ἔθετε υποψηφιότητα για τὴν προεδρία, και τὸ 2020 ὁ δρᾶκων, εκπροσωπούμενος ἀπὸ τοὺς παγκοσμιοποιητῆς τοῦ κόσμου, καθὼς και οἱ παγκοσμιοποιητῆς που ἀποτελοῦν τὸ Δημοκρατικὸ κόμμα, σε σύμπραξη με τοὺς παγκοσμιοποιητῆς τοῦ Ρεπουμπλικανικοῦ κόμματος (RINO's), ἔκλεψαν τὴς ἐκλογές και ἐγκατέστησαν τὸν Joe Biden, φονεύοντας οὕτως τὸν Donald Trump ἐν τῇ πλατεία. Τὸ Προτεσταντικὸ κέρα, εκπροσωπούμενο ἀπὸ τὴ διακονία Future for America, ἐφονεύθη διὰ τῆς προβολῆς μίας ἐσφαλμένης προφητείας που περιέγραφε ἐπίθεση τοῦ Ἰσλάμ ἐναντίον τοῦ Nashville. Τὸ 2023, ἀμφοτέρω τα Ρεπουμπλικανικὸ και Προτεσταντικὸ κέρατα ἀνεστήθησαν. Τὸ εἶδος ἑνδεκά προσδιορίζει τὴν ἀρχὴ τοῦ Ουκρανικοῦ Πολέμου ἀπὸ τὸ 2014 και ἐξῆς ἕως τὴν τελικὴ νίκη τοῦ Putin και τῆς Ρωσίας.

Τὸ ενδέκατο εἶδος ἀποτελεῖ τὴ δοκιμασία ορατῆς φανερώσεως που κορυφώνεται κατὰ τὴν κρίση για τὸν Ἀντβεντισμὸ ἐν γένει, ἀλλὰ και για ὅσους ἔχουν ἀποδεχθῆ τὸ φως τῆς 11ης Σεπτεμβρίου και τὴν ἀφίξη τοῦ τρίτου ἀλίμονο· πρωτίστως ὁμως ἀφορᾶ ἐκείνους που θα λογοδοτήσουν για τὸ φως τῆς προφητείας, τὸ ὁποῖο ἀποσφραγίσθηκε προοδευτικῶς ἀπὸ τὸν Ἰούλιο τοῦ 2023.

Η ηγεσία του Αντβεντισμού παραμερίσθηκε το 1989, όπως προτυπώνεται από τη γέννηση του Χριστού σε εκείνη την προφητική περίοδο. Κατά το βάπτισμα του Χριστού, Εκείνος άρχισε να καλεί τους μαθητές, οι οποίοι ήσαν «το θεμέλιο» της Χριστιανικής Εκκλησίας, προτυπώνοντας έτσι την 11η Σεπτεμβρίου, όταν, με την έλευση του Ισλάμ του τρίτου αλίμονο, ο Κύριος οδήγησε τον λαό Του πίσω στις αρχαίες οδούς του Ιερεμία, οι οποίες αντιπροσωπεύουν τα θεμέλια του Αντβεντισμού. Την 11η Σεπτεμβρίου άρχισε η κρίση των ζώντων από τον οίκο του Θεού, και ο Αντβεντισμός απέρριψε το φως του αγγέλου της Αποκάλυψης δεκαοκτώ τόσο βέβαια όσο οι Ιουδαίοι απέρριψαν τον Ιησού ως Μεσσία. Εκείνοι που αποδέχθηκαν το φως του αγγέλου της Αποκάλυψης δεκαοκτώ δοκιμάσθηκαν τότε μέσω της απογοητεύσεως της 18ης Ιουλίου 2020.

Τον Ιούλιο του 2023, το φως του Δανιήλ ένδεκα, εδάφιο ένδεκα, προσδιορίζει την εξωτερική γραμμή της παρούσας αλήθειας. Εκείνο το φως της εξωτερικής προφητικής εκπλήρωσης που βρίσκεται στο εδάφιο ένδεκα του Δανιήλ ένδεκα αποκαλύφθηκε στις αναστημένες παρθένες στο εδάφιο ένδεκα του ενδέκατου κεφαλαίου της Αποκάλυψης. Η Αποκάλυψη προσδιορίζει την εσωτερική ιστορία την οποία ο Δανιήλ αποκαλύπτει ως την εξωτερική ιστορία.

Εκείνοι που έλαβαν υπόψη το φως που άνοιξε αρχίζοντας από τον Ιούλιο του 2023 αντιπροσωπεύουν δύο διακεκριμένες τάξεις, διότι υπήρξαν ήδη εκείνοι που κάποτε πορεύονταν μαζί μετά τον Ιούλιο του 2023 και που πλέον δεν πορεύονται μαζί. Η κρίση είναι προοδευτική και, αρχίζοντας από την 11η Σεπτεμβρίου, η Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας έλαβε «καιρό να μετανοήσει» για την απόρριψή της των «κανόνων της προφητικής ερμηνείας που υιοθετήθηκαν από τον Μίλλερ και τους συνεργάτες του», τους οποίους έχει προοδευτικά απορρίψει αρχίζοντας το 1863. Από την 11η Σεπτεμβρίου έως τις 18 Ιουλίου 2020, η Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας έλαβε την τελική της ευκαιρία να μετανοήσει, και στο σημείο εκείνο όσοι είχαν συμμετάσχει στη διακήρυξη του Νάσβιλ του 2020 δοκιμάστηκαν. Τον Ιούλιο, η τελική φάση του καθαρισμού αντιπροσωπεύεται από το εδάφιο ένδεκα των κεφαλαίων ένδεκα στα βιβλία του Δανιήλ και της Αποκάλυψης.

Μέσα σε αυτή τη διαδικασία δοκιμασίας ολοκληρώνεται η δεύτερη από τις τρεις δοκιμασίες. Η δεύτερη δοκιμασία είναι μια οπτική δοκιμασία, η οποία προηγείται από μια δοκιμασία της όρεξης και καταλήγει στην τρίτη δοκιμασία, η οποία, σε αντίθεση με τις δύο προηγούμενες, είναι δοκιμασία λυδίας λίθου. Όταν οι παρθένοι εγείρονται κατά το Μεσονύκτιον στο κάλεσμα «Ιδού, ο Νυμφίος έρχεται», η μία τάξη έχει το αναγκαίο έλαιο και η άλλη χάνεται. Οι Μίλλεριται εκπλήρωσαν ακριβώς αυτή την εμπειρία και, πράττοντας ούτως, φανέρωσαν κατανόηση τόσο μιας εξωτερικής όσο και μιας εσωτερικής γραμμής προφητείας.

Όταν διακήρυξαν το μήνυμα του δεύτερου αγγέλου, προσδιορίζοντας τις πεπτωκυίες Προτεσταντικές εκκλησίες ως τις θυγατέρες της Βαβυλώνας, διακήρυτταν ένα μήνυμα εξωτερικό προς την εμπειρία τους. Για να διακηρύξουν το μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου, έπρεπε πρώτα να δουν τον εαυτό τους ως τις παρθένες που είχαν βρεθεί σε χρόνο καθυστερήσεως. Στο εδάφιο ένδεκα τόσο του Δανιήλ όσο και του ενδέκατου κεφαλαίου της Αποκάλυψεως, τα εσωτερικά και εξωτερικά μηνύματα αποκαλύφθηκαν ως παρούσα αλήθεια από τον Ιούλιο του 2023.

Στο πρώτο κεφάλαιο του Δανιήλ, η δεύτερη και ορατή δοκιμασία ήταν όταν διαπίστωσαν ότι το πρόσωπο του Δανιήλ και των τριών αξίων ήταν ωραιότερο και παχύτερο στην «όψη» από εκείνων που έτρωγαν τα Βαβυλωνιακά εδέσματα. Στο δεύτερο κεφάλαιο, η ορατή δοκιμασία παρουσιάζεται ως προφητική δοκιμασία, η οποία απαιτεί τη σωστή ερμηνεία ενός κρυμμένου μηνύματος που τελικώς αποδεικνύεται ότι είναι η εικόνα των βασιλειών της βιβλικής προφητείας. Τα κεφάλαια ένα, δύο και τρία του Δανιήλ αντιπροσωπεύουν τον πρώτο, τον δεύτερο και τον τρίτο άγγελο της Αποκάλυψης δεκατέσσερα.

Ο δεύτερος άγγελος της Αποκάλυψης δεκατέσσερα απευθύνεται στο εξωτερικό μήνυμα της Μιλλεριτικής ιστορίας, και το κεφάλαιο δύο του Δανιήλ επίσης πραγματεύεται την εξωτερική γραμμή με την εικόνα των θηρίων της προφητικής ιστορίας. Η οπτική δοκιμασία στο κεφάλαιο ένα βασιζόταν στον Δανιήλ και στους τρεις άξιους, και επομένως αποτελεί την εσωτερική γραμμή. Οι εξωτερικές και εσωτερικές γραμμές της προφητείας, όπως παριστάνονται με τον παραλληλισμό των κεφαλαίων ένα έως τρία του Δανιήλ με τους τρεις αγγέλους της Αποκάλυψης δεκατέσσερα, παρέχουν μία ακόμη μαρτυρία στο μήνυμα του δεύτερου αγγέλου ως εκπληρωμένου από τους Μιλλερίτες.

Οι Μιλλερίτες διακήρυξαν τόσο ένα εξωτερικό όσο και ένα εσωτερικό μήνυμα όταν εκπλήρωσαν τη διακήρυξη της Κραυγής του Μεσονυκτίου. Το εξωτερικό τους μήνυμα ήταν ο δεύτερος άγγελος της Αποκάλυψης δεκατέσσερα, συνδέοντας έτσι άμεσα το μήνυμα των Μιλλεριτών με τον δεύτερο άγγελο και με την εικόνα του Δανιήλ δύο. Η εικόνα αντιπροσωπεύει τα εξωτερικά βασίλεια της βιβλικής προφητείας, από την κυριολεκτική Βαβυλώνα έως τη σύγχρονη Βαβυλώνα, η οποία φθάνει στο τέλος της κατά την ολοκλήρωση της ανθρώπινης δοκιμασίας. Οι Μιλλερίτες συνδέονται εκ νέου με το εξωτερικό μήνυμα της Βαβυλώνας. Η οπτική δοκιμασία του Δανιήλ βασιζόταν στη διατροφή που επέλεξε να λαμβάνει, και ο πρώτος άγγελος της Αποκάλυψης δέκα, ο οποίος κατέβηκε και έθεσε το ένα πόδι του επί της γης και το άλλο επί της θαλάσσης, είχε ένα βιβλαρίδιο ανοικτό, το οποίο ο Ιωάννης διατάχθηκε να φάγει. Ο πρώτος άγγελος παριστάνεται διά της όρεξης και ακολουθείται από μία οπτική δοκιμασία. Η οπτική δοκιμασία περιλαμβάνει τόσο μια εσωτερική όσο και μια εξωτερική γραμμή αλήθειας.

Το εδάφιο ένδεκα του Δανιήλ ένδεκα, σε παραλληλία με το εδάφιο ένδεκα της Αποκάλυψης ένδεκα, αντιπροσωπεύει τη διττή οπτική δοκιμασία. Η δοκιμασία καταλήγει στη λυδία λίθο, όταν οι παρθένες φανερώνουν αν έχουν το έλαιο ή όχι. Η φανέρωση αυτή λαμβάνει χώρα ακριβώς πριν από τη λήξη του χρόνου της χάριτος, κατά τον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες. Η λήξη του χρόνου της χάριτος κατά τον νόμο της Κυριακής προτυπώθηκε από την 22α Οκτωβρίου 1844. Ακριβώς πριν από την 22α Οκτωβρίου 1844, στις 17 Αυγούστου 1844, οι Μιλλερίτες μετέφεραν το μήνυμα σαν παλιρροϊκό κύμα σε όλη την ανατολική ακτογραμμή των Ηνωμένων Πολιτειών.

Το 1989 είναι ο καιρός του τέλους, όταν το βιβλίο του Δανιήλ αποσφραγίσθηκε, και όταν το βιβλίο του Δανιήλ αποσφραγίζεται υπάρχει πάντοτε αύξηση της γνώσεως, η οποία παράγει δύο τάξεις προσκυνητών. Το 1989 είναι το πρώτο από εκείνα τα τρία ορόσημα δοκιμασίας, όπως προτυπώθηκε από την άφιξη του πρώτου αγγέλου το 1798. Όταν ο πρώτος άγγελος κατέβηκε στις 11 Αυγούστου 1840, προτύπωσε τον άγγελο της Αποκαλύψεως δεκαοκτώ που καταβαίνει στις

9/11. Η πρώτη απογοήτευση της Μιλλεριτικής ιστορίας σημάδεψε την άφιξη του δευτέρου αγγέλου και προτύπωσε την 18η Ιουλίου 2020 και την αρχή του χρόνου της αναμονής. Οι Μιλλερίτες αφυπνίστηκαν προοδευτικά στο μήνυμα του δευτέρου αγγέλου και στο ότι αυτοί ήσαν οι παρθένοι στην παραβολή των δέκα παρθένων. Αφυπνίστηκαν πλήρως στην κατασκήνωση του Exeter τον Αύγουστο του 1844. Οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες αφυπνίστηκαν τον Ιούλιο του 2023, όταν το μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου άρχισε να αποσφραγίζεται προοδευτικά.

Ο χρόνος της καθυστέρησης έληξε για τους Μιλλερίτες στο Έξετερ, όπως ακριβώς έληξε και για την οικογένεια του Λαζάρου όταν ο Ιησούς ανέστησε τον Λάζαρο, ώστε αυτό να καταστεί η κορυφαία πράξη της διακονίας του Χριστού, όταν ο Λάζαρος έγινε η «σφραγίδα» της διακονίας Του. Η ανάσταση του Λαζάρου σηματοδοτεί το τέλος του χρόνου της καθυστέρησης και τη σφράγιση του λαού του Θεού. Η Θριαμβευτική Είσοδος που ακολούθησε προεικόνισε τη διακήρυξη του αγγέλματος της Κραυγής του Μεσονυκτίου στην ιστορία των Μιλλεριτών. Το θέμα του ενδέκατου εδαφίου του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ είναι η άνοδος και η πτώση του βασιλέως του νότου, και οδηγεί στη μάχη του Πανίου στα εδάφια δεκατρία έως δεκαπέντε. Τα εδάφια εκείνα αποτελούν τη λυδία λίθο, όπου η σφραγίδα τίθεται επί των μετώπων των ανδρών και των γυναικών που πρόκειται να υψωθούν ως σημαία στο εδάφιο δεκαέξι.

Ο δέκατος πέμπτος στίχος εκπληρώθηκε στη Μάχη του Πανίου, η οποία αντιστοιχεί με την επίσκεψη του Χριστού στην Καισάρεια Φιλίππου. Εκεί, στην Καισάρεια Φιλίππου, ο Χριστός μετέβαλε το όνομα του Σίμωνος Βαριωνᾶ σε Πέτρο, σηματοδοτώντας τη σφράγιση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Από τότε και εξής, το φως του σταυρού, που επρόκειτο σύντομα να έλθει, αποκαλύφθηκε στους μαθητές. Όταν ο Χριστός άλλαξε το όνομα του Σίμωνος σε Πέτρο ακριβώς πριν από τον σταυρό, αυτό αντιστοιχούσε με τη λυδία λίθο του Exeter και του Λαζάρου, η οποία οδηγούσε στη Θριαμβευτική Είσοδο στα Ιεροσόλυμα. Η συνάθροιση του στρατοπέδου στο Exeter από τη 12η έως τη 17η Αυγούστου αντιπροσωπεύει την τελική εδραίωση στην αλήθεια πριν από τον κλονισμό, που είναι ο σεισμός του νόμου της Κυριακής, στο ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ και της Αποκαλύψεως.

«Το έργο στο Battle Creek είναι της αυτής τάξεως. Οι ηγέτες του σανατορίου έχουν αναμιχθεί με απίστευτους, παραδεχόμενοι αυτούς στα συμβούλιά τους, περισσότερο ή λιγότερο, αλλά είναι σαν να αναλαμβάνουν το έργο με τα μάτια τους κλειστά. Στερούνται της διάκρισης να διακρίνουν τι πρόκειται να ξεσπάσει επάνω μας ανά πάσα στιγμή. Υπάρχει πνεύμα απελπισίας, πόλεμου και αιματοχυσίας, και το πνεύμα αυτό θα αυξηθεί έως το ίδιο το τέλος του χρόνου. Μόλις ο λαός του Θεού σφραγισθεί στα μέτωπά του—δεν πρόκειται για οποιαδήποτε σφραγίδα ή σημάδι που μπορεί να ιδωθεί, αλλά για εδραίωση στην αλήθεια, τόσο διανοητικώς όσο και πνευματικώς, ώστε να μην μπορούν να μετακινηθούν—μόλις ο λαός του Θεού σφραγισθεί και προετοιμασθεί για το κοσκίνισμα, αυτό θα έλθει. Μάλιστα, έχει ήδη αρχίσει. Οι κρίσεις του Θεού είναι τώρα επάνω στη γη, για να μας δώσουν προειδοποίηση, ώστε να γνωρίζουμε τι έρχεται». Manuscript Releases, τόμος 10, 252.

Η σφράγιση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων παριστάνετο από τη συνάθροιση κατασκηνώσεως του Exeter, από τη μετονομασία του Σίμωνος από τον Χριστό σε Πέτρο και από την ανάσταση του Λαζάρου. Η ανάσταση εκείνη προτυπώνει την ανάσταση των δύο μαρτύρων

στην Αποκάλυψη, κεφάλαιο ένδεκα. Τα εδάφια δέκα έως δεκαέξι παριστούν την κεκρυμμένη ιστορία του εδαφίου σαράντα. Η αποσφράγιση της κεκρυμμένης ιστορίας του εδαφίου σαράντα άρχισε εντός της ιστορικής εκπληρώσεως του εδαφίου ένδεκα και του ουκρανικού πολέμου. Από τον Ιούλιο του 2023, η κεκρυμμένη αυτή ιστορία βρίσκεται σε διαδικασία αποσφραγίσεως από τον Λέοντα της φυλής του Ιούδα.

Όταν οι υποψήφιοι να συγκαταλεγούν μεταξύ των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων αναστήθηκαν στο ενδέκατο εδάφιο του ενδέκατου κεφαλαίου της Αποκάλυψης, άρχισε η ορατή προφητική δοκιμασία που πρέπει να περατωθεί επιτυχώς πριν από το κλείσιμο της δοκιμασίας κατά τον νόμο της Κυριακής, την οποία η Αδελφή White προσδιορίζει ως τη δοκιμασία της εικόνας του θηρίου.

«Ο Κύριος μού έδειξε καθαρά ότι η εικόνα του θηρίου θα σχηματιστεί πριν κλείσει η δοκιμασία· διότι αυτή πρόκειται να αποτελέσει τη μεγάλη δοκιμή για τον λαό του Θεού, μέσω της οποίας θα αποφασιστεί η αιώνια μοίρα τους. Η θέση σας είναι ένα τέτοιο συνονθύλευμα ασυνεπειών, ώστε ελάχιστοι μόνο θα εξαπατηθούν.»

«Στην Αποκάλυψη 13 το θέμα αυτό παρουσιάζεται σαφώς· [Αποκάλυψη 13:11–17, παρατίθεται].»

«Αυτή είναι η δοκιμασία που πρέπει να περάσει ο λαός του Θεού προτού σφραγιστεί. Όλοι όσοι απέδειξαν την αφοσίωσή τους προς τον Θεό, τηρώντας τον νόμο Του και αρνούμενοι να δεχθούν ένα νόθο σάββατο, θα παραταχθούν υπό τη σημαία του Κυρίου Θεού Ιεχωβά και θα λάβουν τη σφραγίδα του ζώντος Θεού. Εκείνοι που εγκαταλείπουν την αλήθεια ουράνιας προελεύσεως και αποδέχονται το κυριακάτικο σάββατο, θα λάβουν το χάραγμα του θηρίου.»
Manuscript Releases, τόμος 15, 15.

Η εξωτερική γραμμή της προφητείας αποσφραγίζεται στην ιστορία του εδαφίου ένδεκα του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ, και η εσωτερική γραμμή αποσφραγίζεται στην Αποκάλυψη, κεφάλαιο ένδεκα, εδάφιο ένδεκα. Η εξωτερική γραμμή προσδιορίζει πώς η εικόνα του θηρίου, η οποία αντιπροσωπεύει τον συνδυασμό εκκλησίας και κράτους, με την εκκλησία να ελέγχει τη σχέση, διαμορφώνεται κατά την περίοδο της κρίσεως των ζώντων. Η εσωτερική γραμμή προσδιορίζει πώς η εικόνα του Χριστού, η οποία αντιπροσωπεύει έναν συνδυασμό θεότητας με ανθρωπότητα, διαμορφώνεται κατά την κρίση των ζώντων.

Το μεταρρυθμιστικό κίνημα του τρίτου αγγέλου και των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων άρχισε κατά τον καιρό του τέλους το 1989, όπως παριστάνεται στο δέκατο εδάφιο του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ. Τότε άρχισε η τέλεια εκπλήρωση του δωδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ.

Και είπε: Ύπαγε, Δανιήλ· διότι οι λόγοι είναι κεκλεισμένοι και εσφραγισμένοι έως τον καιρό του τέλους. Πολλοί θα καθαρισθούν και θα λευκανθούν και θα δοκιμασθούν· οι δε ασεβείς θα πράξουν ασεβώς· και ουδείς εκ των ασεβών θα εννοήσει· οι δε σοφοί θα εννοήσουν. Δανιήλ 12:9, 10.

Ο δέκατος στίχος του ενδέκατου κεφαλαίου αντιπροσωπεύει την έναρξη μιας «διαδικασίας καθαρισμού», η οποία παριστάνεται από τον πρώτο άγγελο ως φόβος Θεού. Οι στίχοι ένδεκα και

δώδεκα αντιπροσωπεύουν το σημείο όπου οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες λευκαίνονται. Το βιβλίο του Ζαχαρία προσδιορίζει εκείνη την εμπειρία.

Και μοι έδειξεν τον Ιησού, τον μέγαν ιερέα, ιστάμενον ενώπιον του αγγέλου του Κυρίου, και τον Σατανά ιστάμενον εκ δεξιών αυτού διά να αντιστέκη εις αυτόν. Και είπεν ο Κύριος προς τον Σατανάν, Ο Κύριος να σε επιτιμήση, ω Σατανά· ναι, ο Κύριος, όστις εξέλεξε την Ιερουσαλήμ, να σε επιτιμήση· δεν είναι ούτος δαυλός ηρπασμένος εκ του πυρός; Ο δε Ιησούς ήτο ενδεδυμένος ρυπαρά ιμάτια και ίστατο ενώπιον του αγγέλου. Και απεκρίθη και ελάλησε προς τους ισταμένους ενώπιον αυτού, λέγων, Αφαιρέσατε απ' αυτού τα ρυπαρά ιμάτια. Και προς αυτόν είπε, Ιδού, αφήρεσα από σου την ανομίαν σου, και θέλω σε ενδύσει στολάς λαμπράς. Και είπα, Ας θέσωσιν επί την κεφαλήν αυτού καθαράν μίτραν. Και έθεσαν καθαράν μίτραν επί την κεφαλήν αυτού, και τον ενέδυσαν ιμάτια. Και ο άγγελος του Κυρίου ίστατο πλησίον. Ζαχαρίας 3:1-5.

Αυτό το χωρίο εκπληρώνεται στο τελικό έργο του Χριστού ως Αρχιερέως και αντιπροσωπεύει τη σφράγιση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων.

«Το όραμα του Ζαχαρία περί του Ιησού και του Αγγέλου εφαρμόζεται με ιδιάζουσα δύναμη στην εμπειρία του λαού του Θεού κατά τις καταληκτικές σκηνές της μεγάλης ημέρας του εξιλασμού. Τότε η εκκλησία του υπολοίπου θα περιέλθει σε μεγάλη δοκιμασία και θλίψη. Όσοι τηρούν τις εντολές του Θεού και την πίστη του Ιησού θα αισθανθούν την οργή του δράκοντος και των στρατευμάτων του. Ο Σατανάς λογαριάζει τον κόσμο ως υπηκόους του· έχει αποκτήσει έλεγχο ακόμη και επάνω σε πολλούς ομολογούντες Χριστιανούς. Αλλά εδώ υπάρχει μια μικρή ομάδα που αντιστέκεται στην κυριαρχία του. Αν μπορούσε να τους εξαλείψει από τη γη, ο θρίαμβός του θα ήταν πλήρης. Καθώς επηρέασε τα ειδωλολατρικά έθνη να καταστρέψουν τον Ισραήλ, έτσι στο εγγύς μέλλον θα υποκινήσει τις πονηρές δυνάμεις της γης να καταστρέψουν τον λαό του Θεού. Οι άνθρωποι θα υποχρεωθούν να αποδώσουν υπακοή σε ανθρωπίνα διατάγματα κατά παράβαση του θείου νόμου.» Προφήτες και Βασιλείς, 587.

Οι «τελικές σκηνές της μεγάλης ημέρας του εξιλασμού» είναι η σφράγιση, πρώτον, των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, η οποία ακολουθείται έπειτα από τη σφράγιση των λοιπών τέκνων του Θεού που βρίσκονται επί του παρόντος στη Βαβυλώνα.

Καθώς ο λαός του Θεού ταπεινώνει την ψυχή του ενώπιόν Του, εκλιπαρώντας για καθαρότητα καρδιάς, δίδεται η εντολή: «Αφαιρέσατε τα ρυπαρά ιμάτια», και ακούγονται οι ενθαρρυντικοί λόγοι: «Ιδού, έκαμα να παρέλθη από σου η ανομία σου, και θέλω σε ενδύσει με εναλλασσομένην στολήν.» Ζαχαρίας 3:4. Ο άσπιλος χιτών της δικαιοσύνης του Χριστού τίθεται επάνω στα δοκιμασμένα, πειραζόμενα, πιστά τέκνα του Θεού. Το καταφρονημένο υπόλοιπο ενδύεται ένδοξα ιμάτια, για να μη μολυνθεί πλέον ποτέ από τις διαφθορές του κόσμου. Τα ονόματά τους διατηρούνται στο βιβλίο της ζωής του Αρνίου, καταγεγραμμένα μεταξύ των πιστών όλων των αιώνων. Αντιστάθηκαν στις πανουργίες του πλανώντος· δεν απομακρύνθηκαν από την αφοσίωσή τους από τον βρυχηθμό του δράκοντος. Τώρα είναι αιωνίως ασφαλείς από τα τεχνάσματα του πειραστού. Οι αμαρτίες τους μεταφέρονται στον αρχηγό της αμαρτίας. «Καλή μίτρα» τίθεται επί των κεφαλών τους.

«Ενώ ο Σατανάς προέβαλλε τις κατηγορίες του, άγιοι άγγελιοι, αόρατοι, διέρχονταν εδώ και εκεί, θέτοντας επάνω στους πιστούς τη σφραγίδα του ζώντος Θεού. Αυτοί είναι εκείνοι που στέκονται επάνω στο Όρος Σιών μαζί με το Αρνίον, έχοντας το όνομα του Πατρός γραμμένο επάνω στα μέτωπά τους. Ψάλλουν την νέα ωδή ενώπιον του θρόνου, εκείνη την ωδή την οποία ουδείς δύναται να μάθει, ειμή μόνον οι εκατόν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, οι λυτρωμένοι από της γης. “Ούτοι είναι οι ακόλουθούντες το Αρνίον όπου αν υπάγη. Ούτοι ηγοράσθησαν εκ των ανθρώπων, απαρχή εις τον Θεόν και εις το Αρνίον. Και εν τω στόματι αυτών δεν ευρέθη δόλος· διότι είναι άμωμοι ενώπιον του θρόνου του Θεού.” Αποκάλυψις 14:4, 5.»

«Τώρα επιτυγχάνεται η πλήρης εκπλήρωση των λόγων του Αγγέλου: “Άκουσον τώρα, Ιησού, ιερέυ μέγα, συ και οι σύντροφοί σου οι καθήμενοι ενώπιόν σου· διότι είναι άνθρωποι θαυμαστοί· επειδή, ιδού, εγώ θέλω εκφέρει τον Δούλόν μου, τον Κλάδον.” Ζαχαρίας 3:8. Ο Χριστός αποκαλύπτεται ως ο Λυτρωτής και Ελευθερωτής του λαού Του. Τώρα πράγματι το υπόλοιπο είναι “άνθρωποι θαυμαστοί”, καθώς τα δάκρυα και η ταπείνωση της παροικίας τους παραχωρούν τη θέση τους στη χαρά και στην τιμή ενώπιον του Θεού και του Αρνίου. “Εν εκείνη τη ημέρα ο κλάδος του Κυρίου θέλει είσθαι ωραίος και ένδοξος, και ο καρπός της γης εξάίρετος και ευπρεπής εις τους διασωθέντας του Ισραήλ. Και θέλει συμβή, ότι ο υπολειφθείς εν Σιών και ο εναπομείνας εν Ιερουσαλήμ θέλει ονομασθή άγιος, πας ο γεγραμμένος μεταξύ των ζώντων εν Ιερουσαλήμ.” Ησαΐας 4:2, 3.» Προφήτες και Βασιλείς, 591, 592.

Η σφράγιση είναι το δεύτερο βήμα του «καθαρισθήσονται και λευκανθήσονται και δοκιμασθήσονται» του Δανιήλ. Τα εδάφια ένδεκα και δώδεκα προσδιορίζουν την τελική άνοδο και πτώση της Ρωσίας, του προφητικού βασιλέως του νότου, η οποία προηγείται της Μάχης του Πανίου στα εδάφια δεκατρία έως δεκαέντε. Όταν οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες έχουν αφαιρεμένα τα ρυπαρά ιμάτιά τους από τον Χριστό στις καταληκτικές σκηνές της μεγάλης ημέρας του εξιλασμού, λαμβάνουν «καθαράν μίτραν», που είναι η προαγωγή του Δανιήλ σε τρίτο άρχοντα, μαζί με την πορφυρή στολή και τη χρυσή αλυσίδα. Αυτό είναι επίσης το δώρο του Ιωσήφ, η χρυσή αλυσίδα, η προαγωγή του σε δεύτερο άρχοντα και το δώρο του δακτυλίου του βασιλέως. Ο «δακτύλιος» αντιπροσωπεύει τη βασιλική σφραγίδα, με την οποία ένας άρχοντας επισφράγιζε τους νόμους του με τη βασιλική σφραγίδα.

Ο Δαρείος χρησιμοποίησε το σφραγιστικό του δαχτυλίδι για να σφραγίσει τον λάκκο όπου ο Δανιήλ τοποθετήθηκε ανάμεσα στα λιοντάρια.

Τότε ο βασιλιάς διέταξε, και έφεραν τον Δανιήλ και τον έριξαν στον λάκκο των λεόντων. Και ο βασιλιάς μίλησε και είπε προς τον Δανιήλ· Ο Θεός σου, τον οποίον υπηρετείς αδιάλειπτα, αυτός θα σε ελευθερώσει. Και έφεραν μία πέτρα και την έθεσαν επάνω στο στόμιο του λάκκου· και ο βασιλιάς τη σφράγισε με το δικό του δαχτυλίδι και με το δαχτυλίδι των μεγιστάνων του, ώστε να μη μεταβληθεί η απόφαση σχετικά με τον Δανιήλ. Δανιήλ 6:16, 17.

Η εβραϊκή λέξη που μεταφράζεται ως «σφραγιδόλιθος» είναι η H5824 στο Strongs και προέρχεται από ριζική λέξη που αντιστοιχεί στην H5823· σημαίνει δακτυλίδι σφραγίδος (ως εγχάρακτο). Ο Ιησούς ενώπιον του αγγέλου, ο Δανιήλ στον λάκκο των λεόντων, ο Ιωσήφ ενώπιον του Φαραά, αντιπροσωπεύουν τη σφράγιση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, η οποία είναι η δεύτερη

δοκιμασία στο Δανιήλ δώδεκα, όπου εκείνοι που έχουν καθαρθεί, κατόπιν «λευκαίνονται», πριν από το να «δοκιμασθούν». Αυτές οι γραμμές αντιπροσωπεύονται επίσης από τον «Ζοροβάβελ», «τον υιό του Σαλαθιήλ».

Κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, θὰ σε λάβω, ὦ Ζοροβάβελ, δοῦλέ μου, υἱὲ τοῦ Σαλαθιήλ, λέγει ὁ Κύριος, καὶ θὰ σε καταστήσω ὡς σφραγίδα· διότι σὲ ἐξέλεξα, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Ἀγγαῖος 2:23.

Ο Ζοροβάβελ σημαίνει απόγονος τῆς Βαβυλῶνος, καὶ ὁ πατήρ του ἦταν ὁ Σαλαθιήλ, ὄνομα ποῦ σημαίνει «ἐζητημένος παρὰ τοῦ Θεοῦ». Ὁ Ζοροβάβελ ἀντιπροσωπεύει τὸ ἄγγελμα τοῦ δευτέρου ἀγγέλου, τὸ ὁποῖο καλεῖ τὸν ἀπόγονο τῆς Βαβυλῶνος εἰς τὸ ποίμνιον τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις. Τὸ στοιχεῖον τῆς «προσευχῆς» συνδέεται μὲ τοὺς ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρας χιλιάδας, οἵτινες καλοῦν ἔξω τὸν τελικὸν ἀπόγονον τῆς Βαβυλῶνος, διότι ἐκεῖνη ἡ ἀναζωπύρωσις συμβαίνει μόνον μὲ προσευχή.

«Μια ἀναζωπύρωση τῆς ἀληθινῆς ευσέβειας ἀνάμεσά μας εἶναι ἡ μεγαλύτερη καὶ ἡ πλέον ἐπείγουσα ἀπὸ ὅλες τῆς ἀνάγκες μας. Το να τὴν ἐπιζητούμε αὐτὸ πρέπει να εἶναι τὸ πρῶτο μας ἔργο. Πρέπει να καταβληθῆι εἰλικρινῆς προσπάθεια για να ἀποκτήσουμε τὴν εὐλογία τοῦ Κυρίου, ὄχι ἐπειδὴ ὁ Θεὸς δεν εἶναι πρόθυμος να ἐπιδαμιλεύσει ἐπάνω μας τὴν εὐλογία Του, ἀλλὰ ἐπειδὴ εμεῖς δεν εἴμαστε προετοιμασμένοι να τὴ δεχθούμε. Ὁ ἐπουράνιος Πατέρας μας εἶναι περισσότερο πρόθυμος να δώσει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα Του σε ἐκείνους που Του το ζητοῦν, ἀπ' ὅσο εἶναι οἱ ἐπίγειοι γονεῖς να δώσουν ἀγαθὰ δώρα στα παιδιά τους. Ἀλλὰ ἔργο δικό μας εἶναι, με ἐξομολόγησι, ταπείνωσι, μετάνοια καὶ θερμὴ προσευχή, να ἐκπληρώσουμε τοὺς ὅρους ὑπὸ τοὺς ὁποίους ὁ Θεὸς ἔχει υποσχεθῆι να μας χορηγήσει τὴν εὐλογία Του. Ἀναζωπύρωση πρέπει να ἀναμένεται μόνο ὡς ἀπάντησι στὴν προσευχή. Ὅσο ὁ λαὸς εἶναι τόσο στερημένος ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, δεν μπορεῖ να ἐκτιμήσει τὸ κήρυγμα τοῦ Λόγου· ἀλλὰ ὅταν ἡ δύναμις τοῦ Πνεύματος ἀγγίζει τῆς καρδιῆς τους, τότε οἱ ομιλίαι που ἐκφωνοῦνται δεν θα εἶναι χωρὶς ἀποτέλεσμα. Καθοδηγούμενοι ἀπὸ τῆς διδασκαλίαις τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, με τὴν ἐκδήλωσι τοῦ Πνεύματός Του, κατὰ τὴν ἀσκήσι υγιούς διάκρισις, ὅσοι παρακολουθοῦν τῆς συγκεντρώσεαις μας θα ἀποκτήσουν πολὺτιμη ἐμπειρία καὶ, ἐπιστρέφοντας στο σπιτί, θα εἶναι προετοιμασμένοι να ἀσκήσουν εὐεργετικὴ ἐπιρροή.»

«Οἱ παλαιοὶ σηματοφόροι ἐγνώριζαν τι σημαίνει να ἀγωνίζεται κανεῖς με τὸν Θεόν ἐν προσευχῇ καὶ να ἀπολαμβάνει τὴν ἐκχυσιν τοῦ Πνεύματός Του. Ἀλλ' αὐτοὶ ἀποχωροῦν ἀπὸ τὸ προσκῆνιο τῆς δράσεως· καὶ ποῖοι ἀνέρχονται για να πληρώσουν τὰς θέσεαις των; Πῶς ἔχουν τὰ πράγματα με τὴν ἀνερχομένην γενεάν; Ἐχουν ἐπιστρέψει εἰς τὸν Θεόν; Εἴμεθα ἀγρυπνοὶ ὡς προς τὸ ἔργον που ἐπιτελεῖται εἰς τὸ ἐπουράνιον ἁγιαστήριον, ἢ ἀναμένομεν να ἐπέλθει ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν κάποια ἐξαναγκαστικὴ δύναμις προτοῦ ἀφυπνισθόμεν; Ἐλπίζομεν να ἴδωμεν ἀναζωπύρησιν ολοκλήρου τῆς ἐκκλησίας; Εκείνος ὁ καιρός δεν θα ἔλθει ποτέ.»

«Ὑπάρχουν πρόσωπα στὴν ἐκκλησία που δεν ἔχουν μεταστραφῆι καὶ που δεν θα ἐνωθοῦν σε εἰλικρινή, ἰσχυρὴ προσευχῇ που υπερῆσχει. Πρέπει να ἀναλάβουμε τὸ ἔργο ἀτομικά. Πρέπει να προσευχόμεσθε περισσότερο καὶ να μιλοῦμε λιγότερο. Ἡ ἀνομία πληθαίνει, καὶ ὁ λαὸς πρέπει να διδασκῆι να μὴ μένει ἱκανοποιημένος με μορφὴ ευσέβειας χωρὶς τὸ πνεῦμα καὶ τὴ δύναμι. Ἐάν εἴμαστε προσηλωμένοι στο να ἐρευνούμε τῆς ἰδίαις μας τῆς καρδιῆς, να ἀποβάλλουμε τῆς ἀμαρτίαις μας καὶ να διορθώνουμε τῆς κακῆς μας τάσεαις, οἱ ψυχῆς μας δεν θα

υψωθούν στη ματαιότητα· θα δυσπιστούμε προς τον εαυτό μας, έχοντας σταθερή αίσθηση ότι η επάρκειά μας είναι από τον Θεό.» Selected Messages, βιβλίο 1, 121, 122.

Το ορόσημο της προσευχής εκτίθεται στο βιβλίο του Δανιήλ, όπου περιγράφεται μια προσευχή για την κατανόηση του εξωτερικού μηνύματος στο δεύτερο κεφάλαιο, καθώς και μια προσευχή για την εκπλήρωση του εσωτερικού μηνύματος που παριστάνεται στο ένατο κεφάλαιο. Ο Ζοροβάβελ και ο πατέρας του, ο Σαλαθιήλ, αντιπροσωπεύουν τη σφράγιση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων κατά τη δεύτερη δοκιμασία, η οποία είναι η οπτική δοκιμασία της εικόνας του θηρίου, η οποία είναι επίσης η εσωτερική δοκιμασία που παριστάνεται στην Αποκάλυψη, κεφάλαιο ένδεκα, εδάφιο ένδεκα, και επίσης η εξωτερική δοκιμασία που παριστάνεται στον Δανιήλ, κεφάλαιο ένδεκα, εδάφιο ένδεκα.

Θα συνεχίσουμε να εξετάζουμε το εδάφιο ένδεκα στο επόμενο άρθρο.